

GEEDZECO DE DIVORCULOJ

Dum la erao de la profeto Malaĥio sur la judan popolon falis multaj katastrofoj. Judoj lamentis, petis Dion pri la kompato, sed vane, kaj la profeto diris, kial Dio ne elaŭdas iliajn petojn. La Dio mem parolis per lia buŝo: „Vi kovras la altaron de la Eternulo per larmoj, plorado kaj ĝemado tiel, ke Li jam ne povas rigardi la donojn nek akcepti ion agrable el via mano. Vi diras: Kial? Tial, ke la Eternulo estas atestanto inter vi kaj la edzino de via juneco, kontraŭ kiu vi agis perfide, kvankam ŝi estas via kamaradino kaj via leĝa edzino.” (Mal 2, 13-14).

Dio punis la elektitan popolon, ĉar estis troveblaj tiuj, kiuj forlasis legitimajn edzinojn kaj prenis al si paganinojn. Ĉu hodiaŭ Dio ne volas puni la homaron, kiam ne nur la unuopuloj, sed centoj, miloj kaj centoj da miloj forlasis legitimajn edzinojn kaj edzojn – celante denove geedziĝi.

Eklezio ne aprobas divorcojn

Je la fono de la nuntempa malmorala vivo ekestis neimagebla kaoso en ĉi sfero! Anoncis sin ĉe la paroĥestro la paro intencanta geedziĝi. La paroĥestro post elaŭskulto de ilia peto malgaje respondas:

„Bedaŭrinde, mi ne povas geedzigi vin, ĉar via edzo ankoraŭ vivas.

Nu jes, sed ni ricevis la civilan divorcon!

Neion mi en tio povas fari! La geedzeco malgraŭ tio estas valida! Mi ne povas geedzigi vin.

Kial? Ĉu la Eklezio ne geedzigos nin?” – indigniĝas ili ambaŭ.

“Estimata pastro, mi estas alta ŝtata oficisto, ni devas ricevi la geedziĝon. Ni ja estas homoj religiemaj, sen la eklezia geedziĝo ni ne volas vivi. Se ni ne povas havi la geedzigan ceremonion en la Katolika Eklezio, tiam ni iros ien alien!...”

La skandalo finiĝas per tio, ke ili iras al eklezio de alia konfeso, pensante, ke tie

por la afero ili trovos solvon kaj trankvilon. Ĉu ne estas tio terura iluzio? Ili malaprobis la kredon, malgraŭ tio, ke eksteren ili sin prezentis kiel homoj religiemaj, ĉar al tio devigas ilin la sociaj kondiĉoj! Ili faris la paŝon, kaŭze de kiu la Eklezio ekskludis ilin el sia kredanta rondo, ili ne plu povas aliri al la sakramento de la pekconfeso, akcepti la Sanktan Komunion, sed ili daŭre havas la senton, ke ili estas religiemaj – ĉar post tio ĉio ili ja „havis la nupton” en iu preĝejo!

Sankta kaj nedisigebla

Alia kazo. Juna paro anoncas sin al nupto. La fianĉino diras:

„Estimata sinjoro paroĥestro, mi estas katolikino, sed kvankam mia fianĉo verdire ne estas katoliko, li estas preta doni konsentdeklaron, tial do mi opinias, ke ekzistas neniu kaŭzo, kiu malhelpus realigi la nupton. Sed... mi ne estas certa, eble ne estas en tio io malbona..., ke..., estimata pastro..., la fianĉo estis jam unufoje edziĝita, sed lia edzino estis alikonfesia kaj ŝi ricevis divorcon..., ĉu estas vero, ke tio ne malhelpos realigi nian geedziĝon?” – finas timeme la junulino.

Kaj tuj ŝi ekaŭdis, ke jes, ke estas tio la obstaklo, pro kiu ne eblas ricevi geedziĝan sakramenton.

“Ĉu ne povas? Kial?” – ŝi ekdemandis kolermiene.

“Pro tio, ke la Katolika Eklezio la geedziĝojn de aliaj konfesioj ankaŭ konsideras

kiel sanktecajn. Eĉ kiel pli sanktecajn ol ilin rigardas tiuj aliaj konfesioj! Kaj ĉi tiujn geedziĝojn ĝi do konsideras kiel validajn..."

Diru, ĉu tio ne estas impona logiko? Se gea paro de la nekatolikoj, sed kristanoj, ligiĝas per la geedziĝo, ni konsideras ĝin kiel validan. Ĝian validecon ni respektas pli ol tiuj konfesioj, en kiuj ili ekestis! Eĉ se tiuj ĉi konfesioj nuligas la geedziĝojn, ni tamen konsideras ilin kiel nedisigeblajn.

Plie: se judo kaj kristanino, sed ne katolikino, ligas sin per la geedziĝo, tiu geedziĝo ankaŭ estas valida! Eĉ se ilia kredo permesis al ili la divorcon, tiam ili povas nek edziĝi, nek edziniĝi kun katolik(in)o, ĉar la geedziĝo estis valida laŭ niaj principoj!

Jen, kiel la Katolika Eklezio alte aprezas la geedzigan ligon, asertante ĝin kiel la netuŝeblan!

Leĝo de la Eklezio

„Mi ne komprenas” – iu diros – „ĉiam mi aŭdas: Ekligu la geedzecon en la Katolika Eklezio, ĉar nur tia geedziĝo estas valida, kiu estis realigita en la Katolika Eklezio! Kaj jen oni ne volas doni la edziniĝon al la junulino, eĉ kiam ŝia unua fianĉo la unuan geedziĝon ekligis ne en la Katolika Eklezio!”.

Kompreneble. La Katolika Eklezio povas doni ordonojn nur al siaj fideluloj. Por ili validas la leĝo: ke ilia geedzeco ne es-

tas valida, se ĝi estis ekligita ekster la Eklezio, sed ĝi agnoskas kiel validajn ankaŭ la geedziĝojn de la aliaj konfesioj. Do, se ankaŭ la nekatolikaj flankoj ekligas la geedziĝojn laŭ siaj konfesioj, la Katolika Eklezio rekonas ilin kiel validajn. Por ni, la sankteca, valida kaj nedisigebla, estas la geedziĝo, kiu estis realigita inter la geedza paro juda, budhisma aŭ japana. Kaj se el ili kiu ajn flanko ankoraŭ dum la vivo de la dua flanko volus ekligi geedzecon kun la flanko katolika, la Katolika Eklezio tion ne permesas, ĉar la unuan geedzecon ĝi rekonas kiel validan. Eĉ tiam, se unu el la flankoj tiun sian geedzecon nuligus.

Eble multaj homoj estas surprizitaj per tio, ke la Katolika Eklezio ne nur respektas la geedzecon de la aliaj konfesioj, sed eĉ pli ilin ĝi respektas, ol mem faras tiuj ĉi konfesioj, rigardante ilin kiel nedisigeblajn eĉ tiam, kiam tiuj konfesioj ebligass eksedzigon. La respekto kaj la estimo, per kiuj la Katolika Eklezio traktas la geedzecon ankaŭ de la aliaj konfesioj, estas nur la natureca manifestado de la profunda kaj serioza ĝia teniĝo al la geedzeco.

*La fragmento de la prediko de Episkopo Mons. Tihamer TOTH el lia libro: *Matżeństwo chrześcijańskie (Kristana geedzeco)*, Varsovio 2001, paĝoj 61-63.) ■*

Esperantigis Stanisław Śmigielski